

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Etter hvert som oppløsningen av en sørgelig mangelfull verdensordning skyter fart i alle deler av planeten og gir opphav til håpløshet, forvirring, fiendskap og usikkerhet, må vennene overalt ha forvissede hjerter, klartskuende øyne og stødige føtter mens de tålmodig og offervillig arbeider for å oppføre en ny ordning i dens sted. Bahá'u'lláhs veiledning er den grunnvoll de bygger på. Hans anvisning er klar: «Denne tjener appellerer til enhver flittig og foretaksom sjel om å bestrebe seg til det ytterste og reise seg for å bedre forholdene i alle egner og vekke de døde til live med visdommens og ytringens levende vann, i kraft av den kjærlighet han nærer til Gud, den ene, den makeløse, den allmechtige, den velgjørende.» «Gud, den sanne, vitner for meg, og hvert eksisterende atom beveges til å vitne om at slike midler som fører til at jordens folk løftes, gjør fremskritt, utdannes, beskyttes og gjenreises, er blitt klart fremsatt av oss og finnes åpenbart i de hellige bøker og tavler fra herlighetens Penn.» Og hans forvissning er innrisset på ethvert trofast hjerte: «Verdens forbedring kan gjennomføres ved rene og gode gjerninger, ved rosverdig og sømmelig adferd.»

I 'Abdu'l-Bahás og Shoghi Effendis gjerningstid var samfunnet i troens vugge det første som var tilstrekkelig stort til systematisk å kunne begynne å anvende Bahá'u'lláhs lære for å forene materiell og åndelig fremgang. Den jevne strømmen av veiledning fra Det hellige land satte Irans bahá'íer i stand til å gjøre veldige fremskritt i løpet av bare en eller to generasjoner og til å yte et markant bidrag til nasjonens fremgang. Det var et blomstrende nettverk av skoler som tilbød moralsk og akademisk opplæring, også for jenter. Analfabetisme var så godt som utryddet i bahá'í-samfunnet. Foretagender av filantropisk art ble igangsatt. Fordommer som glødet hos etniske og religiøse grupper i det bredere samfunn, ble utryddet i samfunnets kjærlige favn. Landsbyer utmerket seg ved sin renhet, orden og fremgang. Og troende fra dette land medvirket til å oppføre det første mashriqu'l-adhkár i et annet land, med tilliggende tjenestetilbud som skulle «gi lindring til de lidende, underhold til de fattige, ly til de reisende, trøst til de etterlatte og undervisning til de uvitende». I tidens løp ble slike bestrebelser forsterket av spredte initiativ fra andre bahá'í-samfunn i ulike deler av verden. Men antall troende var ennå, som Shoghi Effendi bemerket overfor et samfunn, for lavt til å fremkalle en merkbar endring i det bredere samfunn, og i mer enn det første halve århundre av formingstiden ble de troende oppmuntret til å samle kreftene om å utbre troen, siden dette var arbeid som kun bahá'íer kunne gjøre og faktisk var deres primære åndelige forpliktelse, og det ville forberede dem på den tid da de mer direkte kunne ta fatt på menneskehetens problemer.

For trettifem år siden skapte sammenfallende omstendigheter innenfor og utenfor samfunnet nye muligheter for et større engasjement i samfunnslivet. Troen hadde utviklet seg til det stadium der det var behov for å innlemme de sosiale og økonomiske utviklingsprosessene i dens vanlige aktiviteter, og i oktober 1983 oppfordret vi verdens bahá'íer til å gå inn i dette nye innsatsområdet. Kontoret for sosial og økonomisk

utvikling ble opprettet ved Bahá'í verdenssenter for å bistå oss i å fremme og samordne vennenes aktiviteter i hele verden. På den tiden talte man hundrevis av bahá'í-aktiviteter for sosial og økonomisk utvikling, uansett kompleksitetsnivå. I dag er tallet opp i titusener, medregnet hundrevis av vedvarende prosjekter som skoler, og snesevis av utviklingsorganisasjoner. Det brede spekter av nåværende aktiviteter spenner over innsats fra landsbyer og nabolag til regioner og nasjoner og retter seg mot en rekke utfordringer, innbefattet undervisning fra førskole til universitet, lese- og skriveferdighet, helse, miljø, flyktninghjelp, bedre forhold for kvinner, dyktiggjøring av juniorungdom, fjerning av rasefordommer, jordbruk, lokale sparetiltak og landsbyutvikling. Den samfunnsbyggende kraft i Bahá'u'lláhs Sak har begynt å uttrykke seg mer systematisk i vennenes kollektive liv fordi utvidelses- og befestelsesprosessen har skutt fart, særlig i fremskredne områder. Ut over dette yter selvfølgelig utallige troende bidrag gjennom egne krefter og innsikter, via yrkesmessig og frivillig innsats, til prosjekter og organisasjoner opprettet for det felles beste.

Nok en gang finner vi altså at krefter i og utenfor troen har gjort et nytt stadium mulig i arbeidet for sosial og økonomisk utvikling i bahá'í-verdenen. I anledning av denne hellige begivenhet ved festlighetene på tvillingfødselsdagene er vi glade over å kunngjøre at Kontoret for sosial og økonomisk utvikling nå slår ut i blomst som en ny verdensomspennende institusjon opprettet ved Verdenssenteret: Bahá'í-samfunnets internasjonale utviklingsorganisasjon. I tillegg vil det bli opprettet et bahá'í utviklingsfond, som den nye organisasjonen vil benytte seg av for å understøtte både for lengst etablerte og fremvoksende utviklingstiltak rundt om i verden; det vil bli støttet av Rettferdighetens Hus, og enkeltpersoner og institusjoner kan bidra til det.

Det vil bli utpekt et styre med fem medlemmer, og det vil fungere som et rådgivende organ for å fremme og samordne verdenssamfunnets innsats innen sosial og økonomisk utvikling. Styremedlemmene vil tjene i en periode på fem år, fra og med Paktens dag. Med troens åndelige og administrative sentrum som arbeidssted vil styret rådføre seg med Det Universelle Rettferdighetens Hus og Det Internasjonale Undervisningssenter for å sikre at utviklingsarbeidet skjer i samsvar med bahá'í-verdenens mange innsatsområder. Den nye institusjonen vil begynne ved å påta seg de funksjoner og det mandat som tidligere ble ivaretatt av Kontoret for sosial og økonomisk utvikling, og den vil deretter gradvis øke kapasiteten til å utføre dem i voksende omfang og på høyere kompleksitetsnivåer. Den vil styrke bestrebelser fra bahá'í-individer, -samfunn og -institusjoner verden over for å utvide og befeste omfanget av deres aktiviteter. Den vil hjelpe til med å øke institusjoners kapasitet til sosial og økonomisk utvikling i nasjonale samfunn, blant annet gjennom å skape nye organer og ved fremveksten av avanserte utviklingsorganisasjoner. Den vil i internasjonal skala fremme slike måter å nærme seg utvikling og metodologi på som har vist seg å være effektive. Den vil holde seg oppdatert om resultatene på utviklingsfeltet og undersøke deres anvendelighet i samsvar med åndelige prinsipper, bistått av bahá'í'ere med relevant yrkeskunnskap. Den vil danne nettverk mellom ressurspersoner og slike tverrkontinentale institusjonsordninger som er nødvendige for å sette dens handling langs ulike linjer ut i livet. Slik som ved Kontoret for sosial og økonomisk utvikling vil dens hovedformål fremfor alt være å gjøre det lettere å lære om utvikling ved å fostre og støtte handling, refleksjon over handling, rådslagning, innsamling og systematisering av erfaring, begrepsdannelse og opplæring – alt utført i lys av troens læresetninger.

Shoghi Effendi så for seg at langs den bue på Karmelfjellet som omslutter hvilestedene for medlemmene av den hellige familie, ville det både oppføres bygninger og opprettes internasjonale institusjoner – administrative, vitenskapelige og sosiale – som

ville blomstre i regi av Bahá'u'lláhs tro. Denne nye institusjon for sosial og økonomisk utvikling vil vokse og utvikle seg gjennom kommende tiår og århundrer i samsvar med menneskehetens behov og under ledelse av Rettferdighetens Hus helt til den materielle og åndelige sivilisasjon foregrepet av Bahá'u'lláh blir virkeliggjort i denne betingede verden.

I siste instans ligger selvsagt bahá'í-arbeidet for sosial og økonomisk utvikling i hendene hos vennene overalt. For fullt ut å dra fordel av de anledninger som dukker opp, trenger man ikke å se videre etter oppmuntring og innsikt enn til bahá'í-lærens fullkomne forbilde. Overvei hans ord: «Vi bør uopphørlig legge nye grunnlag for menneskelig lykke og skape og fremme nye hjelpemidler med dette for øye. Hvor foretreffelig, hvor ærerikt er ikke mennesket hvis det reiser seg for å oppfylle sine forpliktelser, og hvor usselt og foraktelig er det ikke om det lukker øynene for samfunnets velferd og øder sitt dyrebare liv på å pleie sine selviske interesser og personlige fordeler. Hvis mennesket sporer den høytstilende bestrebelses ganger på sivilisasjonens og rettferdighetens arena, oppnår det den største lykke og skuer Guds tegn i verden og i menneskets sjel.»

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]